

"L'expansió de l'OTAN és un negoci"

Per a l'historiador Francesc Veiga, l'ampliació de l'OTAN cap a Europa de l'Est és una operació d'imatge i, alhora, un negoci: "Tres mil empreses occidentals ja han aterrat a Txèquia, Polònia i Hongria per oferir-hi armaments electrònics".

La visió que el professor Veiga té sobre la difícil situació dels Balcans i l'Europa de l'Est en general no és la d'un historiador distant. En els seus llibres (*La trampa balcànica* és l'últim que ha publicat) explica la història més recent de l'antic bloc comunista com si dictés cròniques periodístiques perquè el que ell anomena "podrimener" dels Balcans és mig actualitat, mig història. La seva opinió és sempre la de qui ha viscut la realitat des de l'altre costat del mur.

—Ingressar a l'OTAN deu ser una succedani d'integrar-se en la Unió Europea, no?

—Sí. Però també és un negoci, ja que des que s'ha anunciat l'entrada de la República Txeca, Polònia i Hongria, 3.000 empreses occidentals ja hi han aterrat per oferir els seus armaments electrònics. Esquadrons F-18, radars, sistemes electrònics de detecció... el que vulguis. L'OTAN exigeix unes condicions mínimes en el seu armament, i posar-se al dia pot resultar caríssim per a economies com la polonesa.

—Per què Estats Units veta l'entrada de països com Romania i Eslovènia en aquesta primera ampliació?

—Si en deixen fora Romania i Eslovènia cometran l'error de vetar dos països que compleixen amb el marc econòmic i polític adequat per entrar-hi però que no són acceptats amb l'excusa que són balcànics. És una qüestió d'imatge, ja que es prefereix primer donar pas als països de l'Europa central, i es deixa fora tot el bloc dels Balcans perquè encara són massa recents les imatges de l'últim conflicte. Aquest oblit deixa en molt mala situació tot el bloc balcànic, que no solament se sent menyspreat per Occident sinó que es converteix en un "punt fe-

ble" perquè Rússia pugui intentar desestabilitzar la zona en benefici propi.

—Creu que Rússia pot tenir interès a crear malestar als Balcans?

—Ara s'ha demostrat que precisament Rússia va ser la potència que més armament va vendre a totes les parts durant la guerra de l'ex-Iugoslàvia. A més,

està cantat que Rússia no està gens a gust en el nou paper com a soci de l'Aliança Atlàntica...

—Quin sentit té que l'OTAN creixi cap a l'est? De quin enemic ens ha de protegir?

—La veritat és que hem heretat una mentalitat de guerra freda quan fa sis anys que ja s'ha acabat i la situació és una altra. Davant de la flamant ideologia d'un "nou ordre mundial", ara algunes fonts nord-americanes comencen a dubtar de la rendibilitat de l'expansió cap a l'est, sobretot tenint en compte que no se sap de quin enemic ens han de defensar. El Pentàgon i la CIA van calcular els costos de l'expansió i els va sortir una xifra d'uns 2.700 o 3.000 milions de dòlars. A partir d'aquí van començar a retallar les pretensions inicials i el que havia de ser una ampliació amb totes les condicions s'ha convertit en la preparació d'unes forces d'intervenció ràpides, que són molt més barates. Als russos

se'ls va vendre com una concessió davant les seves reticències atlantistes, però en realitat es tractava d'una qüestió econòmica. També desestimant les candidatures de Romania i Eslovènia s'aconsegueix un estalvi important en els costos de l'operació.

—Però llavors l'Aliança Atlàntica per què manté aquesta voluntat expansionista?

—Personalment sospito que tot plegat ve de quan

"Per als americans l'Aliança Atlàntica és, de moment, un instrument per evitar la consolidació d'un exèrcit europeu que podria posar en qüestió la seva supremacia militar i econòmica."

ARXIU / RICARD CUGAT

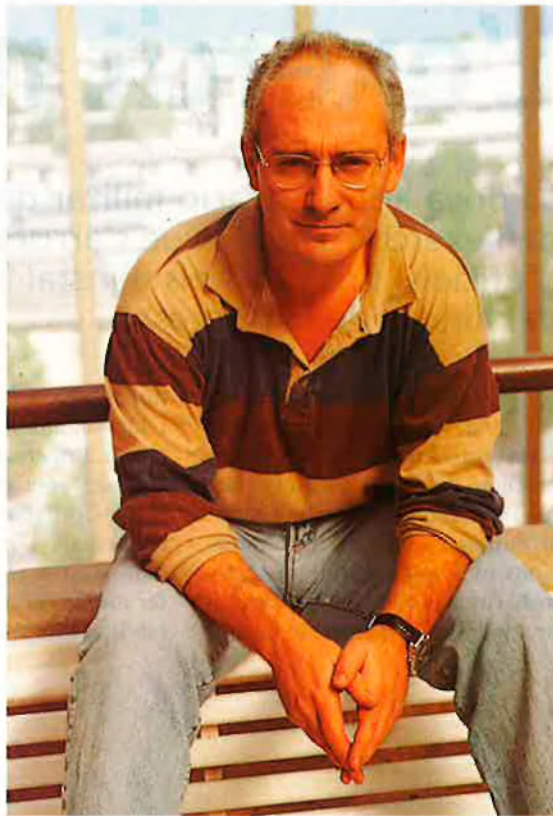
el 1993 la situació a Rússia feia pensar a Occident en l'eventualitat d'una guerra civil a l'antiga república soviètica. S'havia produït l'assalt a la Duma, hi havia trets als carrers de Moscou... És molt probable que els Estats Units volguessin crear una àrea de seguretat entre les repúbliques ex-soviètiques i Europa de l'Est, com la que es va muntar durant els anys 20 i 30, perquè Occident no patís les conseqüències d'una guerra civil que no se sabia com podia acabar. Al meu parer, aquest era l'objectiu més clar des de l'any 1993, però ara la situació s'ha estabilitzat, a Rússia no hi ha un perill de guerra civil... ara la influència russa a Europa de l'Est ja no es basa en els tancs o els míssils, sinó en primeres matèries i recursos energètics, com ara el gas.

—*És a dir, que si es vol frenar la influència de Rússia a Europa oriental no s'ha de fer mitjançant l'OTAN.*

—Efectivament, ara mateix Rússia té petroli, components industrials, electrònics, gas... És el principal proveïdor de gas a tot l'Est a través de Gazprom i, per exemple, té el govern de Bulgària sota les seves mans perquè pot decidir unilateralment el preu que posa als seus recursos naturals. De tota manera ara ja no es pot parar l'expansió de l'OTAN, perquè significaria qüestionar la raó mateixa de l'Aliança i això no convé. No convé perquè és una estructura que mou molts interessos econòmics, encara que de mica en mica pugui anar desapareixent.

—*Quin marge d'actuació donaria, doncs, a l'OTAN en el món de la postguerra freda?*

—Jo crec que l'Aliança Atlàntica només tindria sentit com una entitat en què els serveis d'espionatge de cada país membre compartissin la informació. Seria una manera de combatre més eficaçment les xarxes internacionals de narcotràfic, per posar un exemple. Però no crec que això s'arribi a produir mai, perquè cada cos d'espionatge per definició recela dels altres. Si aquí la Guàrdia Civil no vol donar informes als Mossos d'Esquadra, imagina't els britànics informant els francesos, o els alemanys

"Sospito que la situació de Rússia el 1993 feia pensar a Occident en l'eventualitat d'una guerra civil. S'havia produït l'assalt a la Duma, hi havia trets als carrers de Moscou... És molt probable que els Estats Units volguessin crear una àrea de seguretat entre les repúbliques ex-soviètiques i Europa de l'Est, com el que es va muntar durant els anys 20 i 30."

despatxant amb els espanyols!

—*Per a quan, doncs, la desaparició de l'Aliança Atlàntica?*

—No crec que desaparegui a curt termini, a més cal tenir en compte que si bé no està clar quin servei dona l'OTAN a Occident sí que és cert que per als americans de moment és un instrument per evitar la consolidació d'un exèrcit europeu que podria qüestionar la seva supremacia militar i econòmica. Especialment si la Unió Europea s'aliés amb la Rússia rica en recursos naturals. Per això crec que tenim OTAN per a una temporada.

Antoni Cruañas

Natalia

Maria Victoria Moreno

Aquesta novel·la és una deliciosa història d'amor. Nicolau Arís, el protagonista, és un xic amb problemes que decideix abandonar els estudis a l'Institut i anar-se'n a Madrid. Fa autostop i l'agafa una dona intel·ligent que oculta la seua identitat, amb la qual parla durant tot el viatge.

Tandem
"La Moto", 3

Alacant: la llengua interrompuda

Brauli Montoya Abat

Aquest estudi explica el procés pel qual el català d'ençà de mitjan segle XIX patix a Alacant una minorització entre els mateixos alacantins autòctons. A partir d'un treball de camp, els parlants reconstruïren les seues històries lingüístiques familiars.

Denes 10 Editorial
"Col·l. d'Investigació F. Ferrer Pastor", 1

Ortografia 5 i 6
Treball sistemàtic

Alfred Ramos / Josep Tió

Aquests nous quaderns, amb un disquet opcional, van destinats als alumnes del tercer cicle d'educació primària. Entre les seues característiques, destaquem: l'ús intuïtiu de l'ortografia, una visió constructivista de l'educació, el treball sistemàtic...

Bullent